

har indstillet, at man strøg dem for at gøre det billigere og mindre omstændeligt for Arbejdsgiverne at faa disse Folk i deres Beskæftigelse. Hvis det havde været muligt at spørge de udenlandske Arbejdere selv, er jeg overbevist om, at de ikke havde tiltraadt, at der skulde ske nogen Indskrænkning hverken paa dette eller andre Omraader.

Med Hensyn til den Bestemmelse, vi have foreslaaet, at det i Kontrakten skal oplyses, hvem der er Tilsynsmand, sagde det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), at den var uforuden; og den ærede Ordfører havde den samme Opfattelse, hvorimod den højtærede Minister glædeligvis paa dette Punkt synes at have en Forstaaelse af, at det ikke var helt unødvendigt eller urimeligt at stille dette Forlangende. Den højtærede Minister mente imidlertid, at det kunde have nogle praktiske Vanskeligheder, og at det ikke var nødvendigt, at det stod i Loven; da Sagen kunde ordnes administrativt. Hvis den højtærede Minister vilde love, at det skulde ske administrativt, skulde jeg gerne tage Forslaget tilbage, og jeg tror, at mine Medforslagsstillere vilde samtykke deri. Den højtærede Minister mente imidlertid, saa vidt jeg forstod, ikke at kunne give et saadant Løfte. Han fandt, der var saadanne Vanskeligheder som Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt det skulde være vedkommende Fuldmægtig, eller hvad han nu hedder, eller om det baade skulde være ham og hans Medhjælper, der skulde angives. Ja, naar det ikke var andet end saadanne Smaating, der vare i Vejen, kom vi nok udover det. Hovedsagen er, at de have Hovedadressen, om jeg saa maa sige, hvor de skulle henvende sig, enten mundtlig eller skriftligt eller ved Bud, eller hvordan det nu kunde være; saa var i alt Fald den Trang imødekommen, som uomtvisteligt er til Stede. Det kunde ogsaa, hvis man foretrak den Form, man har for Fabrikernes Vedkommende, ordnes saaledes, at der paa ethvert Sted, hvor der fandtes udenlandske Arbejdere, i Polakkaserne eller i de Rum, der overlades dem til Beboelse, kom lovbestemte Opslag om, hvor Tilsynet fandtes for vedkommende Arbejdssted. Jeg minder om, at da vi for nogle Aar siden havde den berygtede Bullotti-Affære, fremgik det meget stærkt af det oplyste, at Grunden til, at denne Mand handlede, som han gjorde, ikke mindst skyldtes, at han var ukendt med, hvor han skulde henvende sig for at søge sin Ret. Han for fra Sted til Sted og blev jaget

fra det ene Sted til det andet, og saa tog han sig selv til Rette og skød et Par Mennesker ned i Stedet for at gaa de mere officielle og lovlige Veje. Jeg vil ikke sige, at denne Affære ikke var indtraadt, hvis det havde staaet i hans Kontrakt, hvor Tilsynsmanden boede, men der er ingen Tvivl om, at i nogle Tilfælde vilde saadanne uoverlagte Handlinger forhindres, naar man tilstrækkeligt sørgede for, at de Folk vidste, hvem de havde at klage til.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sengene mener det ærede Medlem fra Fredensborg ligesom den ærede Ordfører, at den vedtagne Bestemmelse skal man ikke forandre noget ved. I de udenlandske Arbejders Hjemegn, siger det ærede Medlem fra Fredensborg, ere Tomandssengene almindeligt anvendte, og det kan godt være, at dette forholder sig rigtigt, men det synes jeg ikke kommer os ved her i Danmark, thi i Danmark er det ikke almindeligt, burde i alt Fald ikke være det. Man paaistaar fra Landboernes Side, at Tomandssengene for danske Tyender ere stærkt i Færd med at forsvinde, saa at de næsten ikke længere kendes, at det altsaa er meget almindeligt, at man har indført Eenmandssenge til Trods for, at det ikke staaer i nogen Lov. Og saa er det jo ganske rigtigt, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) udtalte, at der er en stor Forskel paa, om man ligger i Seng sammen med Folk, man kender, om det er to Venner, som ligge sammen, eller det bliver budt fremmede Mennesker, som tilfældigvis komme til at arbejde sammen paa et Arbejdssted. Det ærede Medlem fra Frederiksberg har ganske Ret i, at det er noget Griseri. Det er det Ord, det ærede Medlem gentagne Gange benyttede. Jeg synes, det er fuldstændig rigtigt, og ogsaa jeg har fremhævet saavel i Udvalget som her i Salen, at det er et utilbørligt Griseri at forlange af de Mennesker, at de skulle ligge sammen, uden at de kende hinanden, og uden at de vide, hvilke Sygdomme den ene eller den anden gaar rundt med. Efter at det ærede Medlem fra Frederiksberg har givet sin Tilslutning til dette Forslag, hvorfor jeg takker ham, skal det være interessant at se, hvem der i Dag vil stemme for at bibeholde Griseriet, og hvem der vil stemme for at afskaffe det. Den højtærede Minister sagde ligesom den ærede Ordfører, at saa længe det danske Tyende havde dobbelte Senge, var der vel ingen Grund til — i alt Fald saa længe det var lovligt — at gøre Begyndelsen med de